

> הבלוג של shahf11

29 ביוני 2008, 3:28

חיה בסרטן

הסרט שלי השנה: סרטן השד. האמונה שלי: השד לא נורא כל כך.

חברים טובים (בתודה לדקה ל-40)

פורסם ב21 ביוני 2008, 10:26 בכללי

חונכנו על ברכי האמונה שחבר טוב נמדד בעת צרה. ואני מוסיפה ואומרת : נכון. אבל חבר טוב נמדד גם ובעיקר בימים טובים ומוצלחים.

הרבה פעמים קל לנו להרתם ולסייע לחלש מאיתנו. הוא מעורר בנו חמלה, רחמים ואפילו מוציא מאיתנו רגשות של כאב. אבל הוא גם מהווה סמן לחיינו ולמיקום האושר בהם. סבלו של האחר, התלאות אותם הוא עובר נותנים לנו להבין עד כמה מאושרים (יחסית) הם חיינו. עד כמה טוב לנו בחיינו שלעיתים נראו לנו משמימים וחסרי תועלת. אנחנו מקבלים לגיטימציה לצקצק בלשוננו לנוד לו למסכן. ובאותה נשימה לשמוח בסתר ליבנו על גורלנו הטוב.

בעוד שחבר מצליח, הנוסק על כנפי התהילה (ברמות כאלו או אחרות). משקף לנו את הצד השני של הסקאלה. שוב איפה אנחנו ואיפה הוא. איך הוא מצליח בעוד אנחנו מדשדשים בחיינו. איך הוא זוכה למידת הפירגון והאהדה בעוד אנחנו בצל. לעיתים אנחנו אולי אפילו מרגישים שמשהו נגזל מאיתנו בשל אושרו ועושרו של האחר. כאילו אין די לכולם. או כאילו אושר ועושר של אחד יבוא על חשבון האחר.

שימו לב מה קורה לאנשים ולסביבתם בזמן אבל או מחלה. לפתע הם מוקפים באנשים רבים. חלקם הגדול בכלל לא מן המעגל הקרוב אליהם. אנשים שפולשים לחייהם מתוך כוונה לתת ולתמוך. ומה קורה לאותם האנשים כאשר הם פתאום יזכו בדיפלומה, יגלו תגלית מרעושה, יבנו משהו יצירתי ומעורר קנאה? דווקא אז יתחפרו כל המעגלים בשתיקתם הנוגה. ורובם (לא כולם חס וחלילה) יתקשו לפרגן ולתמוך.

וכמו שאנחנו רוצים אוזן קשבת ולב רחב בעת צרה. אנו רוצים את אותה אהדה בימים שמחים ימים של הצלחה.

ברור שכאשר מישהו מטפס בסולם ההצלחה. והצלחתו יכולה להקרין על הסובבים אותו הוא יזכה לאהדה ותמיכה. אבל מה אם הצלחתו היא שלו ושלו בלבד??? האם גם אז יהיה קל לסובבים אותו לפרגן מכל הלב ולא מתוך מס שפתיים?

כאשר אנחנו עוזרים או תומכים בחלשים מאיתנו. אנחנו מקבלים גם "גמול" מן החברה. אמירות תומכות, כינויים שמימיים (איזה מלאך, איזו הקרבה). וכאשר נפרגן לחבר בהצלחתו?

אז מה אני בעצם רוצה לומר לכם? שחברים טובים מתגלים בשלושה מצבים. בזמנים קשים בהם אנו זקוקים לתמיכה ולעזרה. בימים נפלאים בהם אנו זקוקים לפרגון ולהנאה רגעית מן "התהילה" או "המחמאות" שהורעפו עלינו. ובימים סתם. בהם השיגרה נכנסת בדלת הראשית של חיינו. ואנחנו לא במיוחד מעניינים ומרתקים. וגם לא באופן חריג סובלים או נזקקים. וסתם צריכים מישהו שישב איתנו על המרפסת וישתוק איתנו מעט ביחד. כי דבר נוסף שמאפיין חברות טובה היא היכולת לשתוק בלי צורך למלא את החלל במלל...

<< לרשומה הקודמת לרשומה הבאה >>